

handlet – ikke af udvalgets medlemmer, men af de embedsmænd, der er sat til det – efter det regelsæt, vi har fastsat her i Folketinget, så det er ganske enkelt ikke sandt at sige, at det er en massetildeling, og at der ikke foregår nogen ordentlig behandling. Der er en konkret individuel behandling af hver enkelt person, der er med i dette lovforslag.

Så til det med partierne bag de lukkede døre: Ja, her må Dansk Folkepartis ordfører have mig undskyldt. Vi havde en debat her i Folketinget i januar 1998, hvor der blev vedtaget et forslag, som otte af Folketingets 10 partier stod bag – Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet var ikke med – og så var det jo naturligt for de otte partier at gå sammen og sige: Hvordan udmønter vi dette forslag til vedtagelse i et regelsæt? Det ville have været særpræget at tage Dansk Folkeparti, som på forhånd havde sagt, at de var fuldstændig lodret uenige i dagsordenen, med her.

Til sidst blot dette med hensyn til at opdele forslaget i to: Betyder det også, at når vi f.eks. taler om boliglovgivning og miljølovgivning, skal der være ét lovforslag, som indeholder det, alle partierne kan støtte, og alt andet skal samles i et andet forslag? Det var dog en ret særpræget tankegang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen hvis hr. Skaarup så gerne vil have, at vi skal diskutere det, så lad os da gøre det.

Jeg vil sige til hr. Skaarup, at jeg synes, det er ualmindelig rart, at der er nogle mennesker af udenlandsk herkomst, der føler sig så godt tilpas her i Danmark – på trods af fremmedhadere og andre folk, som også er repræsenteret her i salen i dag – at de faktisk ønsker dansk indfødsret. Jeg vil gerne have lov til at byde de mennesker, som får dansk indfødsret med dette lovforslag, velkommen til Danmark.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til det sidste indlæg fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal jeg bare sige, at nu skal man jo passe på, hvilket ordvalg man bruger om sine politiske modstandere. En dom har vist, at man skal passe på i dag, for man kan blive dømt til at betale sagsomkostninger osv., og jeg hørte ordet »fremmedhadere« heroppe fra talerstolen. Men lad os lade være med at diskutere det yderligere og komme til kernen af det her.

Fru Dorte Bennedsen siger, at der foretages en meget fornuftig og seriøs gennemgang af ansøgerne til at modtage dansk indfødsret. Men vil fru Dorte Bennedsen ikke give mig ret i, at hver eneste gang, der er tildelt dansk indfødsret, har der været et antal personer, der bl.a. har begået kriminalitet, ikke kan klare sig selv, har gæld til det offentlige osv. osv., og derfor ikke kan siges at være så uplettede, som fru Dorte Bennedsen ligesom lægger op til, at ansøgerne er og skal være?

Så vil jeg yderligere svare på det, fru Dorte Bennedsen sagde med hensyn til et forslag, som skulle være vedtaget her i Folketinget. Fordi der er vedtaget et forslag på et eller andet område, udelukker det altså ikke regeringen fra at invitere alle partier til en forhandling om en fremtidig politik på området, og vi må betragte den manglende invitation til at deltage i en forhandling om denne sag som et bevis for, at regeringen reelt ikke er interesseret i at stramme op, men at den fortsætter den politik, man har ført gennem mange år, hvor man stort set har tildelt alle de personer, der ønskede det, dansk indfødsret. Det er jo kendsgerningerne. Sådan har det været, og sådan vil det altså vedblive at være, bl.a. fordi man ikke snakker med de partier, som har et kritisk syn på tingene.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kan helt klart bekræfte, at der ikke er et eneste menneske på det lovforslag, vi behandler i dag, som ikke opfylder de kriterier, Folketinget har fastsat for at opnå dansk statsborgerskab.

Det er korrekt, at i de kriterier siges det, at hvis der er gået 3 år, 5 år, 7 år – alt efter overtrædelsens alvor – har man lagt overtrædelsen bag sig. Folk, der begår kriminelle handlinger – det er i øvrigt normalt noget med 14 dages hæfte eller op til 3 måneder, det er jo aldrig de store sager – får pålagt en karenstid. Grundprincippet i en retsstat er, at når man har udstået sin straf, har man også lagt den bag sig. Her giver man så folk en karenstid oven i straffen, men når den er udstået, opfylder de kriterierne, og det står et bredt, bredt flertal i Folketinget bag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare sige til fru Dorte Bennedsen, at grundloven foreskriver helt krystalklart, at Folketinget skal foretage en behandling af hver sag. Det kan selvfølgelig være, det ikke bekom-